

Αθήνα 16 Ιουνίου 2014

Από : Ε.Ο.Δ.Α.Φ. (Εθνική Ομοσπονδία για τα Δικαιώματα
Αυτιστικού Φάσματος)

ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝ ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ
ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΠΡΟΣ:

- Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Α. Λοβέρδο
- Υφυπουργό Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Α. Δερμεντζόπουλο
- Υφυπουργό Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Κ. Κουκοδήμο

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ:

- Γραφείο Πρωθυπουργού Αντ. Σαμαρά
- Γραφείο Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης κ. Ευ. Βενιζέλου
- Πρόεδρο και Μέλη Διαρκούς Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων
- Υποεπιτροπή για τη μελέτη θεμάτων Αναπηρίας της Βουλής
- Γεν. Γραμματέα Υπουργείου Παιδείας κ.Θ. Κυριαζή
- Προϊστάμενο Διεύθυνσης Ειδικής Αγωγής κ.Κ. Λολίτσα
- Πρόεδρο Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής κ. Σ. Γκλαβά
- Βουλευτές

Θέμα : θέσεις της Εθνικής Ομοσπονδίας Αυτισμού για το νομοσχέδιο Ειδικής Εκπαίδευσης

Πρόλογος

Ο αυτισμός είναι μία σύνθετη νευροβιολογική διαταραχή που εκδηλώνεται κατά την πρώιμη παιδική ηλικία, διαρκεί καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του ατόμου και είναι μέρος μίας ομάδας διαταραχών γνωστή ως Διαταραχές Αυτιστικού Φάσματος (ASD). Ο αυτισμός είναι μια διάχυτη σε πολλές σφαίρες αναπτυξιακή διαταραχή που χαρακτηρίζεται από ποιοτικές αποκλίσεις στην κοινωνική αλληλεπίδραση και στη δημιουργία σχέσης, στη λεκτική και μη λεκτική επικοινωνία και στο παιχνιδι-σκέψη-φαντασία. Οι αποκλίσεις αυτές επηρεάζουν βαθιά τον τρόπο με τον οποίο το άτομο αντιλαμβάνεται και βιώνει τον εαυτό του και τον κόσμο, τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνει, τη συμπεριφορά, την προσαρμογή και τη λειτουργικότητά του στην καθημερινή ζωή. Επηρεάζουν επίσης, την πορεία της ανάπτυξής του, που αποκλίνει από το φυσιολογικό, ενώ η ανάπτυξη επηρεάζει την κλινική εικόνα του αυτισμού. Τα συμπτώματα ποικίλλουν ανάλογα με την ηλικία και το αναπτυξιακό στάδιο, τη σοβαρότητα, τη συνύπαρξη άλλων ιατρικών καταστάσεων, την ιδιοσυγκρασία του ατόμου και παράγοντες του περιβάλλοντος.

Τα παιδιά δεν «ξεπερνούν» τον αυτισμό ως ενήλικες, αλλά οι μελέτες δείχνουν ότι η έγκαιρη διάγνωση, η πρώιμη παρέμβαση, η εξειδικευμένη εκπαίδευση και υποστήριξη είναι ζωτικής σημασίας για να καταστήσει ικανά τα παιδιά και τα άτομα με αυτισμό να οδηγηθούν σε μια ικανοποιητική ζωή.

Σήμερα, σύμφωνα με τα Κέντρα Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (CDC), 1 στα 50 άτομα διαγιγνώσκονται με διαταραχή αυτιστικού φάσματος, καθιστώντας τον Αυτισμό πιο κοινό από το συνολικό ποσοστό του παιδικού καρκίνου, του διαβήτη και του AIDS. Στην Ελλάδα δεν υπάρχουν επιδημιολογικές έρευνες αλλά υπολογίζονται τα ίδια ποσοστά.

Αυτό σημαίνει ότι στη χώρα μας υπάρχουν σήμερα περίπου 200.000 άτομα στο Αυτιστικό Φάσμα που υποστηρίζονται και εκπροσωπούνται σε όλες τις φάσεις της ζωής τους σχεδόν εξολοκλήρου από τις οικογένειές τους ενώ χρειάζονται δια βίου εκπαίδευση.

Ο Αυτισμός εμφανίζεται σε όλες τις φυλετικές, εθνικές και κοινωνικές ομάδες και είναι 4 έως 5 φορές πιο πιθανό να εμφανιστεί σε αγόρια απ' ότι σε κορίτσια.

Ο αυτισμός είναι μια δια βίου διαταραχή στη λειτουργία του εγκεφάλου η οποία μπορεί να εμφανιστεί σε μέλη οποιασδήποτε οικογένειας σε ένα ή περισσότερα παιδιά.

Το **Υπουργείο παιδείας** με την πρόταση για τα νομοσχέδια ειδικής εκπαίδευσης που επιχειρεί να περάσει προς ψήφιση, **παραβιάζει** με προκλητική αδιαφορία και από πρόθεση τα δικαιώματα των **μαθητών με αυτισμό** αναφορικά με :

- τη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού [Άρθρα 23, 28 & 29]
- τη Διεθνή Σύμβαση Ο.Η.Ε. για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία [Άρθρο 24]
- Την Κοινοτική Οδηγία 2000/78/ΕΚ
- το Ν. 3304/2005 και Ν. 4074/2012 γενικότερα & ειδικότερα άρθρο 2 παρ. στ & θ περί των Δικαιωμάτων παιδιών με αναπηρίες
- το άρθρο 13 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα (ΔΣΟΚΠΔ),
- τους «Πρότυπους Κανόνες του ΟΗΕ για την εξίσωση των ευκαιριών» (Γ.Σ. {A/RES/48/96, 4.3.1994} – Κ. 6 / Εκπαίδευση)

- το Ελληνικό σύνταγμα ΑΡΘΡΟ 16 § 1 – Η ελευθερία της εκπαίδευσης

- Το άρθρο 1910 παρ. 1 & 1518 παρ. 1 & παρ. 3 του Αστικού Κώδικα που ορίζει ότι η μέριμνα για το ανήλικο τέκνο δηλαδή η ανατροφή, η επίβλεψη, η μόρφωση και η εκπαίδευσή του, αποτελεί καθήκον και δικαίωμα των γονιών. Το γονικό δικαίωμα, νομιμοποιεί τους γονείς να ασκήσουν για λογαριασμό του παιδιού όλα τα δικαιώματά του, ιδιαίτερα τα θεμελιώδη έναντι της πολιτείας και του δημόσιου σχολείου.

- Το άρθρο 2 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που καλεί τα συμβαλλόμενα μέρη κατά την άσκηση των αναλαμβανόμενων από αυτά καθηκόντων στο πεδίο της μόρφωσης και της εκπαίδευσης να σέβονται το δικαίωμα που έχουν οι γονείς.

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ:

-ΑΦ = Αυτιστικό Φάσμα – μεα = με αναπηρίες ΠΣ = Παράλληλη Στήριξη -ΤΕ = Τμήμα Ένταξης
- Αρ. = άρθρο - π. = παράγραφος - εδ.= εδάφιο -πν = ο προηγούμενος νόμος (3699/08). -νπν = ο νέος προτεινόμενος νόμος της κυβέρνησης.

ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Μετά την υποβολή προτάσεων από τους κοινωνικούς φορείς, εκδόθηκε από την κυβέρνηση η τελική πρόταση νόμου Ειδικής Αγωγής / Εκπαίδευσης.

-Σημειώνουμε ότι οι προτάσεις και τα αιτήματα των 8.162 Γονιών και ειδικών που υποβάλαμε (κατ' επανάληψιν) δεν ελήφθησαν υπ' όψιν και δεν υιοθετήθηκαν από το υπουργείο Παιδείας στην τελική του νομοθετική πρόταση.

Αντ' αυτών, η κυβέρνηση προτίμησε – ως συνήθως – να χρήσει ως δήθεν «εκπρόσωπό» μας τις ΕΣΑΜΕΑ και ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ, με τις οποίες συσκέφθηκε και συν διαμόρφωσε την εν λόγω πρόταση νόμου. Δηλώνουμε για πολλοστή φορά, ότι η ΕΟΔΑΦ, μαζί με τις 200.000 οικογένειες και τους επιστήμονες του ΑΦ που εκπροσωπεί, ΔΕΝ εκφράζονται από τις ΕΣΜΕΑ και ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ, των οποίων οι θέσεις, όπως έχουμε δηλώσει κατ' επανάληψιν στα έγγραφα υπομνήματά μας και στα πρακτικά της Βουλής δεν εκφράζουν τις απόψεις μας. Αντίθετα, όπως έχουμε καταδείξει και έχει αποδειχθεί επανειλημμένα εμπράκτως, αποτελούν εχθρό των Ανθρωπίνων και Συνταγματικών Δικαιωμάτων μας και παραβίαση των διεθνών συμβάσεων, των αρχών και κανόνων του ΟΗΕ και των άλλων διεθνών φορέων περί σεβασμού και κατοχύρωσής τους και εξυπηρετούν μόνο τα συμφέροντα του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος, εις βάρος των Δικαιωμάτων μας. Συνεπώς, η κυβέρνηση δεν νομιμοποιείται να επικαλείται τις συσκέψεις και συμφωνίες με τις ΕΣΑΜΕΑ και ΠΟΣΓΚΑΜΕΑ ως «διάλογο» και «συναιίνεση» με τους εκπροσώπους των 200.000 οικογενειών του ΑΦ, των οποίων οι θέσεις έχουν κατατεθεί κατ' επανάληψη σε πρώτο πρόσωπο (και όχι μέσω αυτόκλητων ψευδο-εκπροσώπων) με το προαναφερθέν ψήφισμα των 8.162 υπογραφών προς τον πρωθυπουργό, τον υπουργό Παιδείας και την κυβέρνηση του Ελληνικού κράτους.

Τις θέσεις αυτές τις οποίες επανακαταθέσαμε και στην διαβούλευση του νομοσχεδίου δια της τοποθέτησής μας της 26-02-2014 στη αρμόδια επιτροπή της Βουλής και δια του σχετικού (Α.Π: 4599/09-05-2014/Υ.ΠΑΙ.Θ/ΓΡΑΦΕΙΟ ΥΠΟΥΡΓΟΥ) υπομνήματός μας προς ΥΠΑΙΘ ως προς το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, παραθέτουμε και πάλι επιγραμματικά στην κατωτέρω ανακοίνωσή μας, - και πιο διεξοδικά στις κατ' άρθρον αναλυτικές παρατηρήσεις μας.

-Το κυρίαρχο χαρακτηριστικό της νομοθετικής πρότασης του ΥΠΑΙΠΘ, είναι ότι καταργεί όλα τα δικαιώματα που είχαν θεσπιστεί με τον νόμο 3699 / 08, ενώ θεσπίζει και νομιμοποιεί μέτρα περικοπών, που στο διεθνές δίκαιο θεωρούνται σοβαρές παραβιάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

-Περικόπτονται και ουσιαστικά καταργούνται οι Εκπαιδευτικές παροχές που έχουν θεσπιστεί βάσει των διεθνών συνθηκών ως αναγκαίες για το Ανθρώπινο και Συνταγματικό Δικαίωμα στην Εκπαίδευση. Κυρίως, υποβαθμίζεται κι καταργείται η Παράλληλη Στήριξη (αφού ούτως ή άλλως τα εξειδικευμένα Σχολεία Αυτισμού, δεν έγιναν ποτέ στη χώρα μας).

-Εγκαθιδρύονται μέτρα αποκλεισμού των παιδιών του ΑΦ από την Εκπαίδευση, με την θέσπιση μεθόδων που πλήττουν επιστημονικά μαθησιακές τους δυνατότητες, κακοποιούν έντεχνα την Υγεία τους και επιδεινώνουν τα χαρακτηριστικά της αναπηρίας τους, καταπατώντας έντεχνα το Θεμελιώδες Ανθρώπινο και Συνταγματικό Δικαίωμα των παιδιών του ΑΦ στην Υγεία και τη Ζωή. Προφανής σκοπός αυτών των μέτρων, ο εξαναγκασμός των παιδιών του ΑΦ (η πολυπληθέστερη κατηγορία ΕΑ) σε εγκατάλειψη, αποπομπή και αποκλεισμό από το Σχολείο, ώστε το κράτος να απαλλαγεί από την υποχρέωση Εκπαίδευσής τους και να προχωρήσει σε μαζικές απολύσεις των «πλεοναζόντων» πλέον Ειδικών Εκπαιδευτικών τους, (αλλά και μεγάλου αριθμού Εκπαιδευτικών Γενικής Αγωγής που είναι αναγκαίοι για την υποστήριξη των αναγκών τους και της ολιγαριθμίας των τμημάτων τους), προκειμένου να βρει χρήμα προς χρηματοδότηση των γνωστών πολιτικών σκοπιμοτήτων.

-Ομαδοποιούνται και ασυλοποιούνται με τους μαθητές όλων των άλλων παθήσεων, αλλά και με τους μαθητές με «Γνωστικές δυσκολίες και μειωμένη Σχολική επίδοση», με «κοινωνικές δυσκολίες και παραβατική συμπεριφορά», κλπ.

Δηλ. οι «μέτριοι, αδύνατοι και κακοί» μαθητές, ομαδοποιούνται σε μία κοινή κατηγορία με τα παιδιά με αναπηρίες και μαθησιακές δυσκολίες, μαζί με τους «άτακτους και παραβατικούς» μαθητές, σε κοινά σχήματα και δομές (δηλ. πάνω από το μισό παιδιά κάθε τάξης), με σκοπό την ασυλοποίηση, την εγκατάλειψη, αποπομπή και αποκλεισμό τους από το Δημόσιο / δωρεάν Σχολείο. Προφανής σκοπός αυτών των μέτρων, είναι η δραστική μείωση του μαθητικού πληθυσμού, ώστε ένα τεράστιο ποσοστό των υπάρχοντων Εκπαιδευτικών να χαρακτηριστούν ως «πλεονάζοντες» προς μαζική απόλυση, προκειμένου να «περισσέψουν» τα έξοδα μισθοδοσίας τους, για να χρηματοδοτηθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και γενικά το «Δημόσιο» χρέος.

-Οι διατάξεις της πρότασης νόμου του ΥΠΑΙΠΘ, αν ψηφιστούν και γίνουν νόμος, παραβιάζουν θεμελιώδη Ανθρώπινα και Συνταγματικά Δικαιώματα, το ίδιο το Σύνταγμα και το Δημοκρατικό πολίτευμα, την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), τις διεθνείς συμβάσεις Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και τις πρόσφατες υποδείξεις ΟΗΕ για τη χώρα μας, ως προς τις παραβιάσεις των Δικαιωμάτων αυτών.

ΠΟΙΑ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ ΘΕΤΙΚΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ:

Καταργείται ουσιαστικά, ολόκληρο το ειδικό άρθρο για τον Αυτισμό. Ενώ τα τμήματα που αναφέρονται στην τύφλωση και την κώφωση διατηρούνται ακέραια, το τμήμα για τον Αυτισμό (την πιο πολυάριθμη κατηγορία), συρρικνώθηκε σε μία φράση: Έμεινε μόνο η (άνευ σημασίας) εισαγωγή για την επίσημη Ελληνική γλώσσα και ΟΛΕΣ οι άλλες παράγραφοι που θέσπιζαν συγκεκριμένα Δικαιώματα το 2008, καταργήθηκαν. Και μάλιστα, στη θέση τους, μπήκε μία λακωνική φράση που ξεκαθαρίζει ότι τα Δικαιώματα που υπήρχαν σε αυτό το σημείο του νόμου, καταργούνται!!! Συγκεκριμένα:

• Καταργείται η διάταξη (άρθρο 4.1 γ – στ & 6.1 β του προηγούμενου νόμου 3699/08) ότι τα ΚΕΔΔΥ (και οι υπηρεσίες του υπουργείου) απλά «εισηγούνται» και οι Γονείς αποφασίζουν (όπως είναι και το σωστό που ισχύει σε όλον τον Δημοκρατικό κόσμο).

- Αντ' αυτού, τώρα πλέον, με τον νέο νόμο (αρ. 4-3Γ και αρ. 7-4 του νέου προτεινόμενου νόμου): Για πρώτη φορά στην ιστορία Δημοκρατικού κράτους, τις αποφάσεις για την τύχη ενός παιδιού, δεν τις παίρνει το ίδιο και η οικογένειά του, αλλά κρατικοί υπάλληλοι / εξαρτώμενοι του εκάστοτε κυβερνώντος κόμματος, οι οποίοι είναι εξαναγκασμένοι να υπακούουν στις αποφάσεις των πολιτικών προϊσταμένων τους για περικοπές, ασυλοποιήσεις και αποκλεισμούς. Ενώ μέχρι τώρα οι γνωματεύσεις του ΚΕΔΔΥ και των κρατικών στελεχών ήταν απλά συμβουλευτικές και την απόφαση για το εκπαιδευτικό πλαίσιο του παιδιού έπαιρναν οι Γονείς και η οικογένεια (βάσει των σοβαρών γνωματεύσεων που είχαν από πραγματικούς ειδικούς), τώρα πλέον, τα πορίσματα των ΚΕΔΔΥ και των κρατικών στελεχών, γίνονται «δεσμευτικές αποφάσεις»!!!!. Αν εξαιρέσουμε την περίοδο της Τουρκοκρατίας (παιδομάζωμα), τον μεσαιώνα και την εποχή του ναζισμού, ποτέ στην ιστορία Δημοκρατικού κράτους δεν έχει συμβεί παρόμοιο (και μάλιστα νομοθετημένο) φαινόμενο.

Σημειώνουμε, ότι το συγκεκριμένο μέτρο, έρχεται σε πλήρη αντίθεση με τις πρόσφατες υποδείξεις του ΟΗΕ και για το θέμα αυτό, οι Γονείς θα πρέπει να προσφύγουν στην διεθνή Δικαιοσύνη.

• Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών: Με τον νέο προτεινόμενο νόμο, εξασφαλίζεται η βέβαιη ασυλοποίηση / αποκλεισμός του παιδιού, αφού: Θεσπίζεται (αρ. 6-Α.2α/εδ.3 του νπν) ότι για να λάβει ΠΣ, το παιδί θα πρέπει υποχρεωτικά «να μπορεί να παραμείνει και να παρακολουθήσει μόνο του, χωρίς υποστήριξη το μισό τουλάχιστον πρωινό ωράριο του Σχολείου»!!! Όπως είναι γνωστό:

-ΔΕΝ υπάρχει ΚΑΝΕΝΑ παιδί του ΑΦ που να χρειάζεται μεν ΠΣ, αλλά να μπορεί να παραμείνει μόνο του τις μισές ώρες. Η θέση αυτή είναι εντελώς αντιεπιστημονική, παράλογη και δεν στηρίζεται από καμία επιστημονική άποψη.

-Με απλά λόγια, η διάταξη αυτή, θεσπίζει το παράλογο: Ότι δηλ. η ΠΣ θα εγκρίνεται μόνο αν τα παιδιά δεν την χρειάζονται και μόνο για τα παιδιά που δεν την έχουν ανάγκη και δεν την ζητάνε – δηλ για κανέναν. Αποτελεί ουσιαστικά μία χονδροειδή μέθοδο κατάργησης της ΠΣ, νομιμοποίησης της μερικής ΠΣ και της ζημίας που προκαλεί στις Μαθησιακές Λειτουργίες και την Υγεία του παιδιού, προκειμένου να επιτευχθεί η αποτυχία, ασυλοποίηση και αποκλεισμός του από την Εκπαίδευση, για να εξοικονομηθούν χρήματα για τις πολιτικές σκοπιμότητες της χρηματοδότησης των τραπεζών και του εν γένει «Δημόσιου» χρέους....

Η διάταξη αυτή πρέπει να καταργηθεί εντελώς – και για το θέμα αυτό, οι Γονείς θα πρέπει να προσφύγουν άμεσα στην διεθνή Δικαιοσύνη.

•Καταργείται η διάταξη (αρ.7.4γ/εδ.1 του πν) που όριζε ότι η ΠΣ διακόπτεται μόνο αν συμφωνήσουν οι Γονείς (δηλ. οι πραγματικοί ειδικοί επιστήμονες του παιδιού, οι οποίοι το παρακολουθούν καθημερινά και τους οποίους εμπιστεύονται οι Γονείς και το παιδί, οι οποίοι μέχρι τώρα αποφάσιζαν βάσει των δικών τους, πραγματικών και αξιόπιστων γνωματεύσεων).

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ.7-4/εδ.2 και 4-3Γ του νπν), η ΠΣ, διακόπτεται ερήμην του ίδιου του παιδιού και των Γονιών του και ερήμην των πραγματικών ειδικών του παιδιού. Οι εκάστοτε (κομματικοί) διευθυντές (που το κόμμα τους επιτάσσει περικοπές), μπορούν να αποφασίζουν μόνοι τους αυθαίρετα τη διακοπή της ΠΣ και τη συνακόλουθη αποτυχία και αποκλεισμό του παιδιού, αφού πλέον «αποφασίζουν και διατάζουν» για το Εκπαιδευτικό πλαίσιο και σχήμα του παιδιού, ερήμην του ίδιου και της οικογένειάς του.

•Καταργείται η διάταξη (αρ.6.1β/εδ.1) που όριζε ότι η ΠΣ χορηγείται βάσει του αντικειμενικού κριτηρίου της πάθησης του παιδιού . Βάσει της διάταξης αυτής, όπου υπήρχε διάγνωση «Αυτισμός», το ΥΠΑΙΠΘ υποχρεούνταν να χορηγήσει ΠΣ, ή να δημιουργήσει εξειδικευμένο Σχολείο ή τμήμα Αυτισμού (φυσικά, προτιμούσε πάντα την πρώτη – και φθηνότερη – λύση).

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 4-3Γ, &-4 και 6-3.Δ του νπν), η χορήγηση της ΠΣ θα εξαρτάται πλέον αποκλειστικά από τις διαθέσεις των εκάστοτε προϊσταμένων – δηλ από τις εντολές των πολιτικών προϊσταμένων από τους οποίους εξαρτώνται και οι οποίοι απαιτούν περικοπές – δηλ. όχι ΠΣ, ασυλοποιήσεις και αποκλεισμούς. Είναι προφανές ότι η αλλαγή αυτή έγινε για να μπορούν οι κυβερνητικοί υπάλληλοι να γνωματεύουν / αποφασίζουν μαζικές παραπομπές των παιδιών από το Γενικό Σχολείο προς τα ειδικά Σχολεία και αποπομπές τους από την Εκπαίδευση.

•Καταργείται η διάταξη που όριζε ότι τα παιδιά Υψηλής και Μέσης Λειτουργικότητας ΔΕΝ μπορούν σε καμία περίπτωση να ασυλοποιούνται στα «Ειδικά Σχολεία» και ότι θα φοιτούν στο κανονικό Σχολείο με Παράλληλη Στήριξη (αρ.7.4α/εδ1 & 7-4β/εδ1).

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 4-3Γ, &-4 και 6-3.Δ του νπν), ακόμη τα παιδιά Υψηλής και Μέσης Λειτουργικότητας του ΑΦ, θα μπορούν να παραπέμπονται / εγκλείονται στα γνωστά «ειδικά σχολεία» που προαναφέραμε ότι υποβαθμίζονται και ασυλοποιούνται ακόμη περισσότερο από πριν.

•Καταργείται και ο όρος της ίδιας διάταξης (αρ. 7.4β / τελευταίο εδάφιο του π.ν 3699) που όριζε ότι τα παιδιά (μέσης και χαμηλής λειτουργικότητας) του ΑΦ ΔΕΝ μπορούν να ασυλοποιούνται στα ειδικά Σχολεία της νοητικής υστέρησης – και ότι όσα αδυνατούν να φοιτήσουν στο κανονικό

Σχολείο (τα Χαμηλής Λειτουργικότητας), θα φοιτούν σε εξειδικευμένα Σχολεία ή τμήματα Αυτισμού που υποχρεούται να ιδρύει το υπουργείο.

-Τώρα, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 4-3Γ, 7-4 και 6-3.Δ του νπν), τα παιδιά του ΑΦ που δυσκολεύονται στο Σχολείο, θα παραπέμπονται / εγκλείονται στα γνωστά «ειδικά σχολεία» που είναι δομημένα για την νοητική υστέρηση, ενώ «μαντρώνουν» στην ίδια τάξη και παιδιά πολλών άλλων διαφορετικών παθήσεων – δηλ ασυλοποιημένα ιδρύματα, τα οποία, όπως θα δούμε παρακάτω, με τον ν.π.ν υποβαθμίζονται και ασυλοποιούνται ακόμη περισσότερο.

• Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών Καθιέρωση της «Μερικής» Π.Σ: Καταργείται η διάταξη (αρ.6.1β/εδ.3 του πν) που όριζε ότι η ΠΣ για το ΑΦ (βάσει της πάθησης) μπορεί (και πρέπει) να είναι μόνιμη και σταθερή (δηλ όλες τις ώρες και όλες τις ημέρες του Σχολείου).

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ.6-2α/εδ.1&4 & 6-2γ/εδ.1&4), καθιερώνεται και δια νόμου η (παράνομη) πρακτική της «μερικής ΠΣ», η οποία είναι επιβλαβής για τις νοητικές λειτουργίες, τις μαθησιακές δυνατότητες, αλλά και την ίδια την Υγεία του παιδιού, αφού επιβάλλει τις διαρκείς αλλαγές και εναλλαγές, οι οποίες είναι επιστημονικά ο πιο επιβλαβής παράγοντας για τον Αυτισμό. Μέχρι τώρα, αυτό γινόταν παράτυπα και παράνομα, ενώ τώρα, παρέχεται και νομική κάλυψη (για το εδώ «δίκαιο», όχι για το διεθνές) στην παρανομία αυτή, που μέχρι σήμερα εφαρμοζόταν μόνο εμπράκτως.

Εκτός από το Δικαίωμα στην Εκπαίδευση, καταπατάται και το Δικαίωμα στην Υγεία – και οι Γονείς θα πρέπει να προσφύγουν και για αυτό στην διεθνή Δικαιοσύνη.

• Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών Με τον νέο προτεινόμενο νόμο, καταργείται ο προσωπικός εξατομικευμένος χαρακτήρας της ΠΣ, (αρ. 6-Α.2γ του νπν), η οποία, δεν χορηγείται πλέον για ένα συγκεκριμένο παιδί, αλλά για ολόκληρο το τμήμα μιας τάξης. Τέτοια διάταξη δεν υπάρχει πουθενά στον πολιτισμένο κόσμο – η ΠΣ, στη διεθνή ορολογία αναφέρεται καθαρά ως εξατομικευμένη μορφή Εκπαιδευτικής υποστήριξης για το ΑΦ. Ο προφανής σκοπός αυτής της διάταξης, είναι ότι σε συνδυασμό με τις προαναφερθείσες διατάξεις (6-2.Α.θ του νπν - ότι όπου υπάρχει ΤΕ, απαγορεύεται η χορήγηση Π.Σ), και την επόμενη (6-Α.2ιβ), είναι η υποκατάσταση των ΠΣ από ασυλοποιημένα ΤΕ.

• Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών Με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 6-Α.2.ιβ του νπν), απαγορεύεται πλέον η χορήγηση περισσότερων της μίας ΠΣ σε κάθε τάξη (τμήμα). Επομένως, σε κάθε τάξη που υπάρχει και δεύτερο παιδί με μαθησιακή δυσκολία (Αυτισμός, ΔΕΠΥ, μαθησιακές, τύφλωση, κώφωση κλπ) θα χορηγείται μία ΠΣ που θα την μοιράζονται όλα τα παιδιά. Η διάταξη, για τους λόγους που προαναφέραμε, είναι πλήρως αντιεπιστημονική, παράλογη και αντιπαιδαγωγική. Προφανής σκοπός, όπως προαναφέραμε, σε συνδυασμό τις άλλες 2 σχετικές διατάξεις, η περικοπή της ΠΣ σε πολλές «μερικές» και η υποκατάσταση των ΠΣ από ασυλοποιημένα ΤΕ, για λόγους «οικονομίας» και εξυπηρέτησης του «Δημόσιου» χρέους.

• Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών Με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 6-Α.2γ / εδ.3 του νπν), η συνέχιση της ΠΣ, δεν είναι δεσμευτική!! (!!!), ενώ διατηρείται δεσμευτική για τα παιδιά με τύφλωση και κώφωση. Με τον τρόπο αυτό, παρέχεται νομική κάλυψη στις ακραίες παρανομίες των αρμοδίων, προκειμένου να μπορούν να αλλάζουν διαρκώς τις γνωματεύσεις τους, λέγοντας αντιφατικά πράγματα την κάθε φορά, οπότε και να μπορούν να εκβιάζουν / απειλούν και εκμεταλλεύονται τους Γονείς των παιδιών. Ταυτόχρονα, το Σύνταγμα και οι διεθνείς συνθήκες Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει υπογράψει η χώρα, επιβάλλουν την ίση μεταχείριση με τα άλλα

(τυφλά – κωφά) παιδιά – και την εξασφάλιση του ίδιου Δικαιώματος με αυτά, στην δεσμευτική για το κράτος συνέχιση (ανανέωση) της ΠΣ. Η διάταξη, είναι εντελώς παράνομη ως προς το διεθνές Δίκαιο, αντισυνταγματική, παράλογη και αντιεπιστημονική: Ένα παιδί του ΑΦ που χρειάζεται ΠΣ για μία χρονιά, είναι δεδομένο ότι την χρειάζεται και τις άλλες, γιατί στην διεθνή επιστημονική νομοθεσία, ο Αυτισμός είναι αναπηρία που ποτέ δεν θεραπεύεται. Όπως ακριβώς και ένα παιδί με κομμένο πόδι, που χρειάζεται πάντα το τεχνητό μέλος, αφού ποτέ δεν πρόκειται να του «ξαναφυτρώσει» νέο πόδι...

• **Καταργείται η διάταξη (αρ.7.4 β/εδάφιο 1 του νπν), που όριζε ότι η ΠΣ είναι εντελώς ανεξάρτητη από το Τμήμα Ένταξης (ΤΕ), ότι μπορεί να συνυπάρχει στο ίδιο Σχολείο ανεξάρτητα από το ΤΕ** και ότι τα παιδιά του ΑΦ, όποτε χρειαστεί να παρακολουθήσουν κάποιο μάθημα στο ΤΕ, θα προσέρχονται σε αυτό, μαζί με τον Εκπαιδευτικό της ΠΣ.

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (6-2.Α.θ του νπν), όπου υπάρχει ΤΕ, απαγορεύεται η χορήγηση Π.Σ. Ο σκοπός αυτού του (εντελώς παράλογου) μέτρου, είναι προφανέστατος: Όπου υπάρχει ΠΣ, θα ενώσουν άλλα 2 παιδιά (κάθε Σχολείο έχει τουλάχιστον 40 – 50 παιδιά με μαθησιακές δυσκολίες) και ο Εκπαιδευτικός ΠΣ, θα ονομαστεί Εκπαιδευτικός του ΤΕ, με 40-50 ασυλοποιημένα παιδιά στο τμήμα του. (στην πραγματικότητα, πολύ περισσότερα όπως θα δούμε πιο κάτω). Η διάταξη είναι εντελώς παράλογη, γιατί η ΠΣ δεν έχει καμία σχέση με το ΤΕ, καλύπτει εντελώς διαφορετικές ανάγκες και ΔΕΝ μπορεί να υποκατασταθεί από αυτό, ενώ ως θεσμός, ειδικά για τον Αυτισμό είναι εντελώς ακατάλληλος και επιζήμιος.

Τις ελάχιστες φορές που υπάρχει ανάγκη να χρησιμοποιηθεί (αν δεν γίνεται αλλιώς), το παιδί πρέπει να πηγαίνει στο ΤΕ με την συνοδεία της ΠΣ, που εκεί του είναι ακόμη περισσότερο αναγκαία.

• **Καταργείται η διάταξη (αρ.7.4 / εδ.2 & 7.4.α/τελευταίο εδάφιο του προηγούμενου ν.) που όριζε ότι η ΠΣ των παιδιών του ΑΦ πρέπει να γίνεται από τους ειδικούς που έχουν τη μεγαλύτερη ειδίκευση στον Αυτισμό.**

-Τώρα, με τον νέο προτεινόμενο νόμο του ΥΠΑΙΠΘ (αρ. 6-2.δ του νπν) στην ΠΣ θα μπορούν (και με το νόμο πλέον) να διορίζονται εντελώς αδαείς και ανειδίκευτοι – δηλ όσοι «έχουν το μέσον» να χρησιμοποιούν τα παιδιά σαν πειραματόζωα (δηλ. αυτό που έγινε με το νόμο Διαμαντοπούλου και τους ψευδο-ειδικούς ΠΣ του ΕΣΠΑ, θα πάρει ακόμη χειρότερες διαστάσεις).

-Παράλληλα, με την οριστική κατάργηση της Ιδιωτικής Π.Σ στον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 6-3.Β του νπν - το αναφέρουμε σε επόμενη παρατήρηση), αφαιρείται από τους Γονείς κάθε δυνατότητα να έχουν για το παιδί τους έναν στοιχειωδώς κατάλληλο ειδικό – και όλα τα παιδιά εξαναγκάζονται βιαίως πλέον, να υποστούν τα πειράματα και την κακοποίηση των επικίνδυνων αδαών που διορίζει το εκάστοτε κυβερνών κόμμα. Μοναδικός προφανής στόχος αυτής της (κατά τα άλλα αναίτιας) απόφασης, η έντεχνη αποτυχία και εξαναγκασμός των παιδιών να εγκαταλείψουν το Σχολείο...

• **Καταργείται η διάταξη (αρ.6-παρ.5 του νπν) που όριζε ότι οι Γονείς (δηλ οι πραγματικοί ειδικοί επιστήμονες του παιδιού τους οποίους εμπιστεύεται το ίδιο και οι Γονείς του), συμμετέχουν στην διαμόρφωση του ΕΠΕ (Εξατομικευμένο πρόγραμμα Εκπαίδευσης) του παιδιού.**

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ.6-3.Ε του νπν), το ΕΠΕ διαμορφώνουν οι παντελώς αδαείς και επικίνδυνοι κυβερνητικοί υπάλληλοι, που δεν έχουν καμία γνώση / σπουδές ή ειδίκευση στον Αυτισμό (για να μπορούν να περικόπτουν ότι δεν βολεύει και να επιβάλλουν ότι συμφέρει τις περικοπές και τις εξυπηρετήσεις των «ημέτερων»). Οι Γονείς (και συνακόλουθα οι ειδικοί του παιδιού – δηλ. οι πραγματικοί ειδικοί), αποκλείονται πλέον από το σχεδιασμό του εξατομικευμένου προγράμματος του παιδιού – και ΔΕΝ συμμετέχουν όπως πριν, αλλά απλά «ενημερώνονται» για τις αποφάσεις των επικίνδυνα αδαών κυβερνητικών υπαλλήλων.

Δεδομένου δε ότι η έκθεση των πραγματικών ειδικών επιστημόνων που εμπιστεύονταν οι Γονείς, δεν κόστιζε τίποτα στο κράτος, είναι προφανές, ότι μοναδική σκοπιμότητα του νέου μέτρου, είναι η αποτυχία, η κακοποίηση και ο εξαναγκασμός των παιδιών σε εγκατάλειψη, ασυλοποίηση και αποκλεισμό από την Εκπαίδευση (και όχι μόνο).

• **Καταργείται η διάταξη (αρ. 7.4β / τελευταίο εδάφιο του πρ.ν 3699) που όριζε ως υποχρέωση του κράτους, το να δημιουργεί Εξειδικευμένα Σχολεία ή τμήματα Αυτισμού για τα παιδιά του ΑΦ που αδυνατούν ακόμη να φοιτήσουν στο κανονικό Σχολείο** (τα Χαμηλής Λειτουργικότητας κυρίως). Χάρη στη διάταξη αυτή, το ΥΠΑΙΘ, προκειμένου να αποφύγει την ίδρυση τέτοιων Σχολείων, αναγκαζόταν τουλάχιστον να εγκρίνει Παράλληλες Στήριξεις για τα παιδιά αυτά. Λύση που ήταν ανεπαρκέστατη μεν, αλλά προτιμότερη από την εξοντωτική ασυλοποίηση που έρχεται τώρα.

• **Καταργείται πλήρως η ιδιωτική Παράλληλη Στήριξη** (άρ. 7-4γ του πν το οποίο καταργείται εντελώς).

-Τώρα πλέον, με τον νέο προτεινόμενο νόμο, τα παιδιά και οι Γονείς, εξαναγκάζονται να υφίστανται μονίμως και αποκλειστικά τα πειράματα και την κακοποίηση των επικίνδυνων αδαών που διορίζει το εκάστοτε κυβερνών κόμμα, όπως οι γνωστοί ψευδο-ειδικοί των περιβόητων «επιμορφώσεων της διαφθοράς» του ΕΣΠΑ. Τους αφαιρείται πλέον κάθε δυνατότητα να έχουν για το παιδί τους έναν στοιχειωδώς κατάλληλο ειδικό (η συντριπτική πλειοψηφία από το υστέρημά τους). Κανείς Γονιός δεν θέλει να πληρώνει από το οικογενειακό του εισόδημα, αλλά όταν το παιδί του υφίσταται διαρκή κακοποίηση χρησιμοποιούμενο ως πειραματόζωο από αδαείς κομματικούς μαθητευόμενους, θα πρέπει να έχει μία διέξοδο, έως ότου το κράτος δημιουργήσει τις δομές Εκπαίδευσης πραγματικών ειδικών στον Αυτισμό.

Δεδομένου ότι η ιδιωτική ΠΣ κατά κανόνα ΔΕΝ επιβάρυνε το κράτος, μοναδικός προφανής στόχος αυτής της (κατά τα άλλα αναιτίας) απόφασης, η έντεχνη κακοποίηση, αποτυχία και εξαναγκασμός των παιδιών να εγκαταλείψουν το Σχολείο...

-Μοναδική περίπτωση ιδιωτικού προσωπικού που μπορεί να πλέον χρησιμοποιήσει η οικογένεια, είναι ο «βοηθός αυτοεξυπηρέτησης» (δηλ φροντιστής) για παιδιά που εκτός από Αυτισμό, έχουν και κινητικές αναπηρίες, ή αδυνατούν να πάνε μόνα τους στην τουαλέτα κλπ. Δηλ για παιδιά του ΑΦ που φοιτούν στο κανονικό Σχολείο σπάνια, έως ποτέ.

• **Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών** Με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 6-Α.2.ια / εδ.3 του νπν), η ΠΣ, καταργείται στην μεταγυμνασιακή Εκπαίδευση (Λύκειο κλπ) για τα παιδιά του ΑΦ (αν και είναι αυτά που την έχουν την μεγαλύτερη ανάγκη), ενώ διατηρείται για τα παιδιά με τύφλωση και κώφωση. Για τους ίδιους λόγους που προαναφέραμε, ένα παιδί του ΑΦ που χρειάζεται ΠΣ για το Δημοτικό / Γυμνάσιο, είναι δεδομένο ότι την χρειάζεται και για το Λύκειο, ενώ ταυτόχρονα, το Σύνταγμα και οι διεθνείς συνθήκες Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που έχει υπογράψει η χώρα, επιβάλλουν την ίση μεταχείριση με τα άλλα (τυφλά – κωφά) παιδιά – και την εξασφάλιση του ίδιου Δικαιώματος με αυτά και στην μεταγυμνασιακή Εκπαίδευση.

• **Νέο αντισυνταγματικό άρθρο διακρίσεων και αποκλεισμών** Με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 4-3.ΣΤ του νπν), καταργείται το Δικαίωμα της ειδικής προφορικής εξέτασης για τα παιδιά του ΑΦ (το οποίο προβλέπεται διεθνώς, κυρίως για τα παιδιά του ΑΦ, δεδομένου ότι είναι αυτά που κατ' εξοχήν την έχουν απόλυτη ανάγκη) – και ταυτόχρονα, υπάρχει εντός του νόμου(!!!) πρωτοφανής παρότρυνση(!!!) προς τους αρμόδιους, να περικόπτουν αυτό το Δικαίωμα. Τέτοιου είδους παροτρύνσεις, είναι εντελώς αδόκιμες για νομοθετικά κείμενα και καταργούν την αντικειμενικότητα και αδιαβλητότητα των νόμων και της εφαρμογής τους. Δεν παρατηρούνται σε νομοθεσίες

Δημοκρατικών κρατών, αλλά μόνο σε αντιδημοκρατικά καθεστώτα, που θέλουν να προκαταβάλλουν και να κατευθύνουν τις αποφάσεις των οργάνων στην κατεύθυνση της περικοπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

• **Νέο νομοθετικό φαινόμενο θέσπισης διακρίσεων και αποκλεισμών** Με τον νέο προτεινόμενο νόμο (αρ. 6-Α.2.1α/εδ.3 και 6-Α.2γ/εδ.3 του νπν), θεσπίζονται (!!!) δια... νόμου (!!!!) αντισυνταγματικές και παράνομες διακρίσεις και αποκλεισμοί:!!! Το Δικαίωμα της δεσμευτικής για το κράτος συνέχισης (ανανέωσης) της ΠΣ στην μεταγυμνασιακή Εκπαίδευση, καθώς και το Δικαίωμα της ειδικής προφορικής εξέτασης, ενώ αναγνωρίζονται στα παιδιά με τύφλωση και κώφωση, στερείται από τα παιδιά του ΑΦ.

Παραβιάζονται όλες οι αρχές και κανόνες του Συντάγματος, της ΕΣΔΑ και των διεθνών συμβάσεων που έχει υπογράψει η χώρα, περί υποχρέωσης της στην αποφυγή και καταπολέμηση των διακρίσεων και αποκλεισμών, περί ίσης μεταχείρισης, ενώ παραβιάζονται και τα θεμελιώδη Δικαιώματα στην Εκπαίδευση και τα συναρτώμενα αυτών των Δικαιωμάτων.

• Οι πολλές διατάξεις που προαναφέραμε ότι οδηγούν στις μαζικές ασυλοποιήσεις και αποκλεισμούς από την Εκπαίδευση, αποδεικνύουν ότι ήρθε η ώρα να ενεργοποιηθεί το «λαγοκοιμώμενο» άρθρο 3-1.2, το οποίο διατηρείται (ως άρ.3/π.3 του νπν) και το οποίο είχαμε καταγγείλει ήδη από το 2008 ότι στα παιδιά με ειδικές Εκπαιδευτικές ανάγκες, εντάσσει ως κοινή κατηγορία, και τα παιδιά «με γνωστικές δυσκολίες», «συναισθηματικές δυσκολίες», «κοινωνικές δυσκολίες», με «παραβατική συμπεριφορά λόγω παραμέλησης, κακοποίησης, εγκατάλειψης ή ενδοοικογενειακής βίας» κλπ. Φυσικά, δεν ορίζονται (ούτε θα μπορούσαν να οριστούν) αντικειμενικά κριτήρια για το ποιο παιδί έχει τέτοια προβλήματα. Επομένως, οι πάντες θα μπορούσαν να χαρακτηρίσουν έτσι ένα παιδί που θέλουν να «ξεφορτωθούν». Και στην κοινή αυτή κατηγορία, «χωράει» τουλάχιστον η μισή τάξη (και πιθανά, πολύ παραπάνω). Δηλ. οι «μέτριοι, αδύνατοι και κακοί» μαθητές, ομαδοποιούνται σε μία κοινή κατηγορία με τα παιδιά με αναπηρίες και μαθησιακές δυσκολίες, μαζί με τους «άτακτους και παραβατικούς» μαθητές, σε κοινά σχήματα και δομές (δηλ. πάνω από το μισά παιδιά κάθε τάξης). Προφανής σκοπός αυτών των μέτρων, είναι αρχικά η δημιουργία τμημάτων και σχολείων Β' κατηγορίας για τη μεγάλη μάζα των παιδιών, ξεκινώντας από ασυλοποιημένα ΤΕ, όπου πλήθος παιδιών, εντελώς διαφορετικών παθήσεων και ψυχοκοινωνικών προβλημάτων θα «μαντρώνονται» σε κοινά τμήματα «ανεπιθύμητων», με προοπτικό σκοπό στη συνέχεια, την ασυλοποίηση, την εγκατάλειψη, αποπομπή και αποκλεισμό τους από το Δημόσιο / δωρεάν Σχολείο. Στόχος, η δραστική μείωση του μαθητικού πληθυσμού, ώστε ένα τεράστιο ποσοστό των υπαρχόντων Εκπαιδευτικών να απολυθούν, για να χρηματοδοτηθεί η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και γενικά το «Δημόσιο» χρέος.

Για όλους τους ανωτέρω λόγους παραβίασης των δικαιωμάτων των μαθητών με αυτισμό στην εκπαίδευση και τις ίσες ευκαιρίες ζητείται η πλήρη απόσυρση του νομοσχεδίου και η κατάρτιση νέου που θα λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις της Εθνικής Ομοσπονδίας Αυτισμού διότι η εκπαίδευση των ατόμων με αυτισμό αποτελεί ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και είναι προτεραιότητα μείζονος κοινωνικής σημασίας.

Με την επιφύλαξη παντός νομίμου δικαιώματός μας,

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ ΤΗΣ Ε.Ο.Δ.Α.Φ.

Ο Πρόεδρος
Σταυρόπουλος Ιωάννης
Τηλ. 210 6525959 / 6934994777
E-mail : pedikeomata@gmail.com

Η Γραμματέας
Καλλέργη Ειρήνη
Τηλ. 210 5054751 / 6973482667
E-mail: renakallergi@gmail.com